

N:o 318.

Af herr **M. Matsson** m. fl., i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande af postverkets utgiftsstater för år 1909 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition n:o 168 angående nya stater för postverket, har i aflöningsreglementet § 3, femte stycket erhållit följande lydelse: »Vid befordran äger tjänsteman af högre grad att genast tillträda den nya befattningens begynnelseaflöning, därest denna är högre än den aflöning, han senast uppburit. Eljest äger han att i fråga om aflöningsförhöjning i den nya befattningen tillgodoräkna sig den tid intill tre kalenderår, hvarunder han i ena eller andra befattningen innehäft den aflöning, som utgått vid befordringstillfället.»

Denna bestämmelse innehåller, att en tjänsteman i allmänhet vid befordran icke allenast ej vinner någon som helst aflöningsförhöjning på grund af sin befordran utan äfven kanske i rätt många fall icke ens kommer att i den nya befattningen på rätt lång tid, kanske 5 à 6 år, eller t. o. m. mera, erhålla högre aflöning än han skulle hafva erhållit i den förutvarande tjänsten, om han kvarstätt i densamma. Detta förhållande torde tydligast framgå af medföljande tablå öfver aflöningsbeloppen till de manliga tjänstemännen af högre grad. Af denna tablå finner man nämligen att samma aflöningsbelopp kunna vara gemensamma för 2, 3, 4 och ända till 5 olika befordringsgrader, hvilket har till följd att, om exempelvis en förste postexpeditör, som nyligen uppnått en aflöning af 3,800 kronor, befordras till postmästare af 4 klass, så inträder ej aflöningsförhöjning för honom förr än efter tre kalenderår, då han erhåller 4,200 kronor, och först tre år därefter kan han erhålla högre aflöning än om han kvarstätt i sin förste postexpeditörs-tjänst. Under tiden har han emellertid till följd af sin befordran åsamkats

	20	19	18	17	16	15
Befatningar:						
Byråchef	—	—	—	—	—	—
Distriktschef	—	—	—	—	—	—
Kamrerare och sekreterare (kontorschefen)	—	—	—	—	—	—
Förste aktuarie (kontorschefen)	—	—	—	—	—	—
Postmästare af klass 1 A.	—	—	—	—	—	—
Postmästare af klass 1 B; överkontrollör	—	—	—	—	—	—
Intendent; kamrerare; sekreterare; postmästare af klass 2 A; förste kontrollör	—	—	—	—	—	—
Aktuarie; förrådsförvaltare; notarie; ombudsman; registratör; revisor; postmästare af klass 2 B.....	—	—	—	—	—	—
Postmästare af klass 3; kontrollör	—	—	—	—	—	—
Postmästare af klass 4.	—	—	—	—	—	—
Förste postexpeditör.....	—	—	—	—	—	—
Postexpeditör	1,800	2,000	2,200	2,400	2,600	2,900

en del kostnader, såsom för flyttning till annan ort, hvilket är regel vid hvarje befordran m. m. Härtill kommer en ny kostnad, som för den kommission, som utarbetade det förslag, hvilket ligger till grund för Kungl. Maj:ts förslag, icke torde hafva varit känd vid förslagets afgivande, och som ej heller nu beaktats af Kungl. Maj:t, nämligen en ganska afsevärd förhöjning i de obligatoriska afgifterna till civilstatens änke- och pupillkassa. Dessa afgifter bestämmas nämligen af vederbörande tjänstemans delaktighetsbelopp i nämnda pensionskassa, och detta belopp är lika med en femtedel af *högsta* pensionsunderlaget för innehavande tjänst.

Med tillämpande af de af Kungl. Maj:t föreslagna aflatningsbelopp samt deras fördelning i lön och tjänstgöringspenningar är sålunda i nyss anförla fall delaktighetsbeloppet i civilstatens änke- och pupillkassa för tjänstemannen i fråga, så länge han är förste postexpeditör 580 kr. (= $\frac{1}{5}$ af 2,900 kr.), och när han befordras till postmästare af 4 klass 620 kronor (= $\frac{1}{5}$ af 3,100 kronor). Vid befordran, äfven om denna skulle inträffa så tidigt som då tjänstemannen fyller 42 år, skulle han till nämnda kassa få erläggas dels en befordringsaftift af 86 kr. 40 öre (= 1 % per månad från 24 år å det belopp, hvarmed delaktighetsbeloppet ökas) samt dels få sina årsavgifter till samma kassa ökade med 8

14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8,000	8,500	9,000
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7,500	8,000		
—	—	—	—	—	—	—	6,000	6,500	7,000				
—	—	—	—	—	5,000	5,500	6,000	6,500	7,000				
—	—	—	—	—	—	5,500	6,000	6,500	7,000				
—	—	—	—	—	5,000	5,500	6,000	6,500					
—	—	—	—	4,600	5,000	5,500	6,000						
—	—	—	4,200	4,600	5,000	5,500							
—	—	3,800	4,200	4,600	5,000								
—	3,500	3,800	4,200	4,600									
3,200	3,500	3,800	4,200										
3,200	3,500	3,800											

kronor 40 öre (från 121 kronor 80 öre till 130 kronor 20 öre). Ju större olikheten är mellan slutlönerna i resp. aflöningsgrupper, samt ju högre lefnadsåldern är vid befordran, desto större blifva gifvetvis dessa nya afgifter och dess större blir naturligtvis äfven kostnaderna vid tjänstemannens befordran.

I synnerhet för en familjeförsörjare blifva tydliga dyliga utgifter, hvarigenom den behållna årsinkomsten minskas, rätt betungande, och kan därför ofvan anfördas bestämmelse i aflöningsreglementet hafva den verkan, att en dugande tjänsteman afhåller sig från att söka befordran till en befattning, för hvilken han kanske vore synnerligen lämplig, endast af den anledningen att hans ekonomiska förhållanden kanske icke medgivda de med en befordran följande omkostnaderna, för hvilka han icke kan påräkna någon slags ersättning genom förbättrade löneformåner förr än om något eller några år. I allmänhet brukar väl den praxis följas, att med ett mera ansvarsfullt arbete skall följa en något högre ersättning, men så blifver här ej fallet, utan snarare tvärtom, i det att såsom nyss visats den behållna årsinkomsten i regel kommer att i början åtminstone minskas, för att först efter flera eller färre år ökas. Den eggelse, som ligger däri, att genom flit och omtanke i arbetet göra

sig förtjänt af befordran, kan på detta sätt rent af i ej oväsentlig grad komma att hämmas.

Ett korrektiv häremot bör därför åstadkommas, och kan detta vin nas genom en sådan ändring af ofvan relaterade bestämmelse, att tjänstemannen vid befordran till tjänst i högre aflöningsgrupp alltid kan påräkna en något förbättrad årsinkomst, hvarigenom åtminstone de närmaste direkta omkostnaderna till följd af befordringen kunde något så när betäckas. Detta skulle ej komma att medföra någon omedelbar förhöjning af utgiftsstaten för postverket och i framtiden ej heller komma att spela någon betydande roll i fråga om postverkets utgifter, men väl för den enskilde tjänstemannen vara af den allra största betydelse, liksom postverket och därmed det allmänna äfven kan anses hafva en indirekt fördel häraf, emedan det väl ej kan anses med det allmännas fördel förenligt, att dugliga tjänstemän skola afhållas från att söka lediga tjänster, därför att de ej vilja åsamka sig skulder för de med befordran följande omkostnaderna.

På grund af det sålunda anförla hemställes därför att § 3 i aflöningsreglementet för tjänstemän vid postverket, sådant det föreligger i ofvannämnda proposition må erhålla följande förändrade lydelse.

Vid befordran till tjänst med högre slutaflöning äger tjänsteman af högre grad att i den nya tjänsten tillträda den aflöning, som är närmast högre än den aflöning, han senast uppburit.

Stockholm den 28 april 1908.

M. Matsson.

J. Byström.

Edvard Wavrinsky.